

Søndagskolen.

Mt. 18, 14: „Saaledes er det ikke Ederes Faders Vilje, som er i Himlene, at een af disse Smaa skal fortabes.“

Da Jesus indstiftede Daaben sagde han:

Gjører alle Folk til Disciple, idet I døber dem og lærer dem at holde alt det, jeg har befalet Eder, og jeg er med Eder alle Dage indtil Verdens Ende.“

Alli Folk, ogsaa Børn, skulde gjøres delagtige i den Frelse, som Kristus havde forhvervet. Han var død for alle, ikke alene for Boksne, men ogsaa for de Smaa.

Hans Lidelses og Døds Fortjeneste skulde komme alle tilgode, ogsaa Børn.

Nu er det ikke saa, som mange mener, at Børn er ufaldige Smaa, som ikke trænger Frelse.

Guds Ord, som er evig sandt, siger med Jesus egen Mund: „Svad som er født af Kvædet er skjød, og svad som er født af Manden er Mand Sandelig, uden at nogen bliver født af Vand og Mand kan han ikke se Guds Rige.“

Vi er alle af Naturen Bredens Børn og fattes Guds Være.“

For di Børn er bleven delagtige i Kvædet og Mod, er undfangen i Synd og født i Misgjerning, er de medindbefattet blandt deres Tal for hvem Jesus led og døde.

Men ligesom Gud ikke lod Frelsesarbejdet blive med det, at den var erhvervet, men i Naade nedlagde Frelsen i visse Midler, som han har givet sin Kirke paa Jorden, saa har han ogsaa tilveiebragt Midler for alle Folk og Aldre.

Disse Midler er Guds hellige Ord — baade det hørlige og det synlige.

De unyndige Smaa er ikke modtagelige for det hørlige Ord, Lov og Evangelium, men for dem har Gud nedlagt den hele og fulde Frelses Fortjeneste i Daabens hellige Bad, Hienfædelsens Bad, som sker ved den Helligaand.

Lader de smaa Børn komme til mig og forhindre dem ikke: thi Guds Rige hører saadanne til.“

Seer til, at I ikke forarger en af disse Smaa, som tror paa mig.

I ydmyg Tro paa Guds Ord, og i sønlig Lydighed mod Herrens Befaling bringer den Lutheriske Kirkeherer at netop saa handlet Tusinder

sine Børn til den hellige Daab og lader dem ved den indlemmes i Guds Kirke paa Jorden.

Daabsdagen er i Sandhed en stor Dag, den største i et Menneskes Liv. Et stort Guds Under sker da med Barnet. Gud udfører med Vand og Guds Ord i Daaben en ligesaa stor og større Gjærning i Barnet, som den han udførte, da han skabte dets legemlige Liv. Han skaber nemlig det nye aandelige Liv. Han gjenfæder det, skaber et nyt Liv i det og giver det Troen.

Han fører Barnet fra Mørket til Lyset, fra Satans Magt til Gud. Fra at være et Søndens Barn gjør han det til sit Barn. Fra at være en Arving til Døden, gjør han det til en Arving til Livet.

Nu hører Barnet ham til. Det er et Guds Barn. Ligesom Forældrene har en stor Forret, idet de faar Lov til at bringe

den, nu er der ogsaa samtidig et tilsvarende helligt Ansvar. Dette Ansvar paahviler far og Mor først og fremst, men ikke dem alene, det paahviler den Guds Menighed i hvis Skjød disse Smaa er gjenfødte og til hvem Gud har anbeføet Naadens Ord.

Dette Ansvar er medindbefattet i Daabsbefalingen og hører med til den. Lærer dem alt dette, jeg har sagt Eder. „Spirrer ikke Ederes Børn men opføder dem i Tugt og Herrens Formaning.“

Herrens Frugt er Kundskabs Begyndelse.“

„Møgt mine Lam.“

Disse og lignende Ord i den hellige Skrift er tunge Ansvarsord til den Kirke. Gud har skabt Troeslivet i Barnet, nu paahviler det Forældrene ved Væn og Guds Ord, efterhvert som Barnet vokser, at nære Troeslivet. Det skal opføres i Tugt og Herrens Formaning.

Barnets aandelige Liv skal omhegnes med en Mur af Værner, som opstiges fra Forældre, Faddere, Slektninger og Menigheden. Svad skal undervises i Ordet. Svad vilde vilde man sige, om en Fader og Moder, som istedetfor med Nærhed at pleie og forørge det, overlader Barnet til sig selv, lader det dø af Skulde og Sult.

Det vilde jo være noget af det grusomste, man kunde tænke sig. Men, hvad vilde du sige, naar du ser til, at I ikke forarger en af disse Smaa, som tror paa mig.

af Forældre men sine Børn, hvad det aandelige angaar. Man lader Barnet døbe, Gud ske Tak for det, men de gjør lidet eller intet for at dette Liv kan vokse og trives. I mange Hjem lyder næsten ikke et Guds Ord, der bødes ikke en Væn. Forældrene opføder ikke Børnene i Tugt og Herrens Formaning.

Andre Hjem vil efter Gode gjøre hvad de kan, men vil snart maatte erkjende, at de paa langt nær ikke kan gjøre nok.

Gjemmets Pligter er saa mange i vore Dage, at Moderens Tid til at stille med Børnene bliver meget knav. Vi vil ikke undskyldte dette. Moderens Rald er Gjemmets Rald. Paa hende vil vel det største Ansvar hvile med Henjyn til Børnets aandelige Opdragelse. Men selv om Umstændigheder nu til dags er saadanne, at Manden i de fleste Tilfælde maa tage sig af Børnene, saa vil han, som er der ogsaa samtidig et tilsvarende helligt Ansvar. Dette Ansvar har Gud lagt paa, og Gud vil kræve ham til Regnskab.

Men hvor der er troende og villige Hjertter, vil Gud selv store det saa, de skal baade kunne evne og vilse nære hans Vilje, omend det sker i megen Strøbelighed. Hvor mange Forældre maa ikke ved Tanken paa Barneopdragelsen hufte — og i dyb Sædelselighed kiste sig for Naadens Trøne og bede: Gjalv, Herre, misfund dig over os og vore Børn.

Er vi strøbelig, saa er Gud stærk, naadig og af megen Misfundhed.

Han kommer vor Strøbelighed til Hjælp.

I sin egen Søn har han erhvervet Frelse og indlaagt den i Ord og Sakrament.

Han har oprettet sit Naaderige paa Jorden, plantet sin Kirke midt i Verdens Ager.

Til sin Kirke har han givet Naadens Midler. Han har paalagt den, at den skal lade Kristi Ord bo rigelig iblandt dens Lemmer.

Da Menigheden har antaget dette hellige Hverv, at forvalte Naadens Midler, til sin egen Opbyggelse og Befæstelse indtil Enden, men ogsaa til Udvidelse og Udbredelse af dens Mærker og dens Goder.

Den Menighed, som har Daabens hellige Sakramente, har ogsaa dermed antaget Ansvaret for, at disse finder af Børn, som gennem Søn-

son bliver døbt, skal blive oplærte i den kristelige Barnelærdom.

Dette Hverv paahviler som før nævnt Forældrene, men ikke dem alene, det paahviler ogsaa Menigheden.

Jo mindre Gjemmet enkeltvis kan løse sin Opgave, des mere af dette Ansvar falder over paa Menigheden.

Svad gjør nu Menigheden for at udføre denne store, vigtige og hellige Opgave?

At denne Opgave er af uoverfuelig stor Betydning for den enkelte i Menigheden, som for dennes Bestaaen er ikke vanskelig at se.

Thi saaledes som Børnene bliver opdragne i Menigheden, vil Menighedernes Fremtid se ud.

Menighedens Fremtid afhænger af hvorledes den opdrager sine Børn.

Børnene paa en saadan Maade, at man uvilkaarlig maa sammenligne dem med Forældre, som er meget omhyggelig for, hvorledes Børnene er klædt, gode og pene Klæder skal de have, men de bryder sig lidet om hvad de spiser eller om de intet spiser.

Saaledes handler de Menigheder, der ikke døber sine Børn og ikke opretter kristelige Skoler for dem.

Den lutheriske Kirke har dog hele Tiden været mindet om dette vigtige Arbejde: „Møgt mine Lam“, og den har derfor paa forskjellige Maader søgt at løse denne Opgave, idet den altid har været sig bevidst, at Børnenes kristelige Opdragelse er det vigtigste af alt dens Arbejde. Baade Præster og Menigheder har derfor ofret megen Tid paa Løsningen af dette Spørgsmaal.

Den har oprettet Søndagskole, Religionskole, Søndagskole, Menighedsskole og Konfirmandundervisning.

Det er særlig Søndagskolen og dens velknyttede Arbejde her nu skal knyttet nogle Bemærkninger til.

At Søndagskolen kan gjøres til en vigtig og stor Hjælp for Menighederne i dens Arbejde med at opdrage de Smaa, vil vist ingen benægte. At den i vor Kirkes Bestaaen her i dette Land har været betydelig for Menighedernes Vedkommende, vil vist heller ikke nogen kunne negte.

Tænk paa de Hundreder og Tusinder af Børn, som gennem Søn-

SALGN!

- DAMEHATTE -

Vakkert Udvalg af

Pattern Hatte

Værdi \$12,00, sælges nu for
Andre Hatte sælges for \$2,98,
er værd meget mere.

Esther Hat Shop

12th & K Street

dagsskolen er kommen ind i Kirkens Skjød; tænkt paa de mange Børn, som gennem Søndagskolen er blevne befæstede i sin Daabspagt, underviste om den Vej, de skulle vandre.

Søndagskolens Betsignelse er ret betragtet en dobbelt.

Den sætter mange Mænd og Kvinder, ældre og yngre, i Virksomhed som Lærere. Det driver disse til videre Granskning og Læsning af Guds Ord og der er vist mange Lærere, som vel maatte sige det, at Søndagskolen er bleven den til den alværdige Betsignelse. Man skal ikke underurdere denne Del af Søndags-

kolens Arbejde, og ndlydelse. Mange af Menighedens bedste Lemmer er saadanne, der i Søndagskolens Arbejde er bleven prøvede og befæstede og opildnede for Menigheden.

Dog, Søndagskolens store Arbejde er at indplantet i den unge Ordets Sæd. Det er at værne om det spæde Troesliv og nære det ved Guds Ords uforfalskede Melk.

Barnet opdrages i Søndagskolen til hver Søndag at komme til Herrens Hus. Dette er en stor Betsignelse.

I Kirken vænner det sig til at opføre sig med Andagt og Grefrygt.

Alle Ting helliges ved Guds Ord og Bøn, ogsaa denne hellige Gjerning aabnes med Bøn, Skriftlæsning og Salmefang.

Barnet læres til at ære Guds Ord Bøn og Sang og elske disse.

Det lærer Guds Ord, Katekisme, Forklaring og Bibelhistorie bliver

fjære Bøger, dyrebare Skatte, som det sætter høit.

Det lærer at synge vor Kirkes kraftige og vakre Salmer.

Barnet lærer fremfor alt om Synd om Naade, om Frelsen i Kristus. Det bliver oplært, som det ifandhed er, som et Guds Barn.

Lad være at Tiden er fort, at det synes nær sagt umulig at kunne udrette noget i Søndagskolen i Løbet af ganske høit en Time. Det er dog utrolig, hvor meget der ved Guds Naade udrettes. Barnet lærer Bødene, Troesartiklerne, Herrens Bøn, og Daabens- og Alterens Sakrament. Allerede dette er jo Hovedsummen af Lov og Evangelium? Guds Ord om Synd og Naade. Naadens Midler afspejlet efter Børnens Behov.

Men hvor mange er vel ikke de, som gennem Søndagskolens Arbejde vindes, saa de lærer til Konfirmation og med Frimodighed gjentager det hellige Daabsløfte. I dette Stykke er Søndagskolen til uvurdelig Nytte og Betsignelse.

Den er en af de mest frugtbare Virksomheder, som Missionsarbejde. Hvad vilde vore Bymenigheder vel være, var det ikke for den betydningsfulde Gjerning, som her udføres.

gjennem Søndagskolen er vel ikke

gjennem Søndagskolen er vel ikke sesrige Virke bleven bundne for Kirken. Mange, som var bleve ligegyldige overfor Guds Ords Brug baade Hjemme og i Menighedens Forjamling, og mange, som var sluttet med at gaa til Kirke, er gennem Børnene, som begyndte at gaa til Søndagskolen atter bleve ved Guds Naade, Kirkegængere, Naadesgjæster og bleve gode Menighedslemmer.

„Herrens Frygt er Mundskabs Begyndelse, god Forstand har alle de, som gjør derefter.“

Dette ved vi er evigt sandt. Derfor søger det kristne Hjem og den kristne Menighed at efterkomme dette Herrens Ord.

Søndagskolens Opgave er jo intet mindre end dette, at befæste de Unge i deres Daabspagt, at lære dem alt det, som Herren har befalet os.

Søndagskolens Arbejde er altid vigtigt, men især er dette Tilfælde, hvor en Menighed ikke har Menigheds-skole. Den er da ikke alene en Nødhjælp. Søndagskolen skal danne en vigtig og nødvendig Modvægt mod det Propagandaarbejde, som udføres af Sekterne rundt omkring os blandt Børnene.

Var det ikke for Søndagskolen, vilde vi desværre miste en stor Del af vore Børn, for ikke at tale om de Børn, som nu gennem Søndagsko-

lens missionerende Arbejde indføres.

Selv om en Menighed er saa heldig, at den har Menigheds-skole, vil en Bymenighed tvinges til at drive med Søndags-skole, hvis den vil naa saalangt som mulig, ogsaa de Børn, som staar udenfor al kirkelig Forbindelse.

Menighedens Forsøgelse og Bæft maa vist for en stor Del tilskrives det Arbejde Søndags-skolen driver.

Skillen en Betsignelse den er for Presten selv, vil Vypresterne især kunne bevidne.

Hvor mange Børn føres ikke gennem Søndags-skolen ind i Religions-skolen.

Det Ideal for Børnens kristelige Undervisning, som enhver kristelig Menighed vil sætte sig og søge naaet saa meget som mulig, er visst det, at Menigheden kunde for sine Børn udføre al Undervisning, at den kunde sætte kristelig Lærere i Skole og sende sine Børn hver Dag til en Skole, hvor al Undervisning, al Tugt, baade i Ord og Gjerning er helt fuldt kristelig. Hvor Børnene hver Dag lærer alt, hvad Jesus har sagt dem, lærer at begynde og fortætte Dagen med Guds Ord, Bøn og Sang.

Dette vil ikke gjøre Søndags-skolen overflødig eller mindre vigtig, men det vil ogsaa gøre det muligt at kunne virke med Held og til Betsignelse.

Men saa længe vi har saa saa Menigheds-skoler, maa man endmere værne om Søndags-skolen og drive den med al mulig Kraft.

Saa længe vi har Sekterne omkring os, saalænge de driver sit Propagandaarbejde, vil Søndags-skolen være absolut nødvendig som Modvægt.

Saa længe der er masjevis af Arbejde at udføre, som skal vindes for vor Kirke, saalænge vil Søndags-skolen, hvor den drives ret, være til uberegnelig Betsignelse for at samle de Smaa og vinde dem for Gud, befæste den i Naaden.

Hvor mange Børn der er bleve bevarede for vor lutheriske Kirke he paa dette Sted ved Søndagskolens Betsignelse, vil Evigheden først kunne vise os.

Lærernes Arbejde er et stort og vigtigt Arbejde. Menigheden kan ikke værdsætte eller paastjønne det nok.

Vi har Sko

Lette og komfortable for
SOMMEREN.

Mænds, kvinders og børns.

Samuelson & Berg

1110 So K St.

Guldsmeden.

Guldsmed Binge var en rask og kraftig Mand, trods de Gallojersds. Det var endnu hans Glæde at arbejde i den lille smukke Have bag Huset, og han styrede ogsaa selv Forretningen. Den var jo rigtignok heller ikke stor; men gav dog Utkomme og et lidet Overskud hvert Aar. Først voksede Formuen ganske smaat, men da Rente altid lagdes til Rente, gik det raskere efterhaanden.

„Binge er en Mand, som forstaar sine Ting,“ sagde Byens Folk.

Guldsmedens brave, strævsomme Hustru var død for ti Aar siden. Han savnede hende i hver en Krog, for hun tænkte altid først paa ham, og paa at gjøre ham godt. Deres eneste Barn, en dygtig, velbegabet Søn, der tidligt havde bosat sig og giftet sig, døde Aaret efter Moderen, og saa flyttede Sønnen med sin femaarige Datter ind til Svigerfaderens Hjem. Men fra den Stund af var det ikke det samme Hjem. Den unge Kone skrantede altid, da hun efter et Par Aars Forløb døde, for hun savnede Læstelse, end Sorg. Biebarnet var derimod hans Glæde, og efterhaanden som hun voksede til, blev hun ogsaa hans Selvskab; hun hjalp ham i Haven, og han hjalp hende med Læstelse.

En gammel tungbørt Pige, der havde været i hans Tjeneste i over 30 Aar, førte Husholdningen regelmæssig som et Uhrverk. Naar der, en fjelden Gang, gjordes Gjestebud, var alt af første Skuffe; i det daglige gik det jævnt og tarveligt til, dog uden alt Anbereri.

Ellen trivedes ligesaa godt som Blomsterne i Haven. Hun var femten Aar, og forberedtes til Konfirmationen.

Guldsmed Binge holdt af at gaa med sin unge Sømedatter under

 GLASSES FITTED COMPLETE \$1.00
MICHAEL BROS. DRUG CO.
1326 PACIFIC AVE. - 1516 JEFFERSON AVE.

Ben Olsen Co.

Plumbing
and Heating

Main 392-A 2392
1130 Commerce Street
Tacoma Wash.

Telephone: Main 339.

T. H. BELLINGHAM CO.

DOMESTIC ENGINEER AND SANITARY PLUMBER.

Vor Reputation er vor Garanti. 920 COMMERCE ST.

TACOMA

Dr. J. L. Rynning
 Norsk Læge
 1625 National Realty Bldg.
 Kontor Timer—2 til 4 Eftm. Om
 Søndagene ifølge Aftale
 Tel. Main 7683. Madison 1003
 Tacoma. Wash.

BygningsstaaL.
Automobil Reparationer
 Carburetor og Magneto skade
 repareres.
WEST COAST WAGON CO.
 21 and Pac. Ave., Tacoma.

NORSK TANDLÆGE

Hans Arbeide garanteres. Rimelige Priser

Dr. S. P. Johnson, Tandlæge
 Harvard Dental Parlors
 1132½ Pacific Ave. Tacoma

Anthony M. Arntson
 NORSK ADVOKAT
 614-5-6 Fidelity Bldg.
 Phone Main 6305
 Tacoma Wash.

S. T. Larsens Pharmacy
 17th and Tacoma Ave.
 DRUGS, CHEMICALS AND
 TOILET SUPPLIES
 Prescriptions a Specialty
 We import our Cod Liver Oil direct
 from Norway
 Phone Main 504 Tacoma, Wn

Dr. C. Quevlie
 Behandler Sygdomme i
 Øren, Næse, Hals og Bryst.
 Kontortid Kl. 1-5 e. m.
 Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
 Kl. 7-8 e. m.
 Kontor: 801-7 Fidelity Bldg.

Phone Main 759
S. W. SIMPSON
 DENTIST
 404 Nat. Realty Bldg. TACOMA

Lien's Pharmacy
 Standardvisit Apothek.
 Ole B. Lien. Harry B. Selvig
 DRUGS, CHEMICALS,
 TOILET ARTICLES,
 Recepter udfyldes nølslagtig
 M. 7814 1102 Tacoma Ave.

Armen. Denne Vinter fulgtes de gjerne hver Søndag til Kirke. Ellers pleiede han kun at gaa i Kirke ved Søndagene og naar han var Fadder eller Pryllipsdage, men han var en fisteligjindet Mand, og naar Ellen dog skulde gaa, var det ham en Glæde at følge med. Rigtig glad var han dog ikke altid, naar han kom hjem. Et og andet Guds Ord kunde saa underlig hage sig ved hans Tanker; det var islet ikke at blive af med dem. — Hvorfor bragte Presten ogsaa altid dette frem, om de to Beie og de to Riger? Nei, saa holdt han rigtig nok mere af den omdannede Konfessionstraad, der skappede ham paa Skulderen og sagde: „Havde vi mange Folk som Dem, Binge, stod det vel til med Væn.“ —

Det var en skarp, klingende Graft udenfor, og Ruderne var halvt op-troede, ifønt der var hebagelig varmt inde i Guldsmedens gammeldagsje, men dog hyggelige Stue. Hr. Binge sad ved det store Buidu med Refleksionsspeilet i sin hoiryggede Lænestol med Pipe i Munden og Avis foran sig. Det smukke, hvide Haar stod frem under Høielskalotten. Strenghet, Velvilje og en vis Smilhed havde tegnet krydende Rykker mens Aarene gik.

Pludselig kom der Liv i Bliffet; gjennem Gadespeilet havde han seet en spinkel, mørktklædt Skikkelse liste ud af Hus i Sidestrædet. Hun var en liden Palle i Haanden og gik søvende frem. Guldsmid Binge kjendte godt denne Skikkelse og gjettede straks, at den lille Palle havde Erinde til ham. Det var ikke første Gang, at den unge Enke havde ringet paa hans Dør. Hun stammet fra en fornen Slægt og eiede endnu siældne og kostbare Sager.

Hr. Binge nikkede gjentagne Gange, som Tegnet paa Tilfredshed; derpaa fattes Brillerne tilrette og Viben dannede en Skærm mellem ham og Inderverdenen. Det var en uimodtagelig, næsten afvisende Mine, der mødte den blege Enkes undskyldende og bedende Blik, idet hun frygtfomi aabnede Døren.

„Antikken var aflaaftet derfor til-lod jeg mig — — — Det er denne Kjæde; vil De se?“ —

„Skal den repareres?“

„Nei, jeg vil gjerne sælge den.“

„Ungskuld, men det er daarlige Lider for Guldsmide. Naar man intet afstatter, duer det ikke at købe.“

„Saa tør igjen sat paa Krøien.“

„Det er en sjelden gammel Kjæde.“

„Trods al Beherskelse dirret hendes Stemmene svagt — „Daasen er indlag med Haar, og den er omfattet med egte Perler. Er det paa den.“

Binges Mine fangede itraks den gamle Kjædes Eiendommeligheder, men hans Mine udtrykte kun en Blanding af Overbærenhed og Foragt.

„Ser ud som Tegning. Er det virkelig Haar.“

„Ja, det skal være Haar.“

„Kunstigt gjort, maa jeg sige, har kostet mange Penge i sin Tid, nu er det kun Smurrepiberi uden al Verdi. Perlerne er jo ganske skønne, men ikke ualmindelige.“

Den unge Fru var endnu begere end før. Hvor gjerne havde hun ifket taget Bedstemoders Kjæde til-Læge, men Sønnen saa sig derhjemme, og de havde ikke Brænde i Huset. — Guldet i Kjæden er overordentlig fint, og jeg ved det med Visshed.“

„Saa, det er det ogsaa.“ Han „ifket beslyttende. „Og for Guds Skyld vil jeg gjøre et Bud.“

Begten toges frem, og der blev et Dieblifs Lausshed. Guldsmiden rojtede betænkelig paa Hovedet.

„Tredive Kroner — lad det være tredive Kroner, nu har jeg sagt det.“

Han var Handelsmand hell ud til Fingerspidserne, som han stod der.

„Nu tredive Kroner — aa, ja, troede dog — — er det ikke muligt, at der kan gives mere end tredive Kroner for den?“

„Prøv hos andre — — — — —“

„Saa mere.“ Han lagde Kjæden væk og greb Viben.

„De er jo den eneste Guldsmid i Væn.“

„Send den til Kristiania, det vedder jeg Dem til.“ Et let Blik betegnede, at han ønskede at være ivred.

„Tag den saa for tredive Kroner, aa jo, De maa endelig... — — —“

Enken var neppe dreiet om Hjørnet før Guldsmiden greb sig i Hænderne og smaaLo.

„En smuk Handel, gaar lige i den unge Grevinde, naar hun kommer i Foraarsbesøg hos Snigerdora's dreng.“

„Hvad har De der i den inderste Skuffe, Binge?“ vil hun spørge, jeg kjender det, og saa kommer Kjæden frem, oppudset og straalende. — Uvilkaarlig slog Fingrene Skips.

Guldsmiden fatte en Stoltthed i denne Handel med gammeldags Sager. Det skaffede ham B. J. af Omgængens Gudseierfamilier der saa siden lod ham pubie deres Sølvskj og Smykker. At den ogsaa skaffede ham Ny som Kunstkjender, var ham ingenlunde ligegyldigt.

Lampen toges frem, og Strukket uaderfægtes nøiagtigt. Udsøgt smukt Arbeide, udsøgte rene Perler. Men hvad nu? Der kom hun igjen over Gaden; fortrød hun Handelsen? — Der var næppe nogen Tid til at

PHONE MAIN 224
TACOMA STEAM LAUNDRY
 Cleaning, Pressing & Dyeing
 Plant, renser, presser og farver Klæder af alle Slags. Deres 12 Vogne gaar til Parkland, Spanaway og alle Dele af Tacoma.

gjemme Kjæden, før hun stod i Døren.

„De har taget Feil, Hr. Binge, der var fire Sedler.“

„Virkelig — kan det hænde mig? — Det er smukt af Dem, Frue, maa jeg takke.“

Hun saa forundret paa ham med sine ærlige Bine.

„De troede vel ikke at jeg var en Løb?“

En svag Rødme farvede hendes blege Kind.

„Vedares nei. — Men aa, bliv lidt — Sedlen var der nu engang, behold den.“

„Nei, nei.“ Rødmen blev endnu stærkere. „De maa ikke misforstaa mig, Hr. Binge, da jeg ser opfordret Dem til at give mig mere end tredive Kroner, var det ikke fordi jeg ønskede en Almisse, men fordi jeg haabede at Kjæden var mere værd. Det var kun det der tilkom mig, min Met, jeg ønskede at faa.“

Hendes Net! — Det gik underlig igjennem ham og tog ligesom Tilfredsheden bort — hendes Net! — Hvor var de Bine dog klare og gjennomsigtige. Om han nu havde ladet hende beholde Seddelen som Net, saa havde det dog været en udmærket Handel alligevel. Na det er ikke værdt at tænke over det mere, Verden er nu engang jaalede.

Kjæden toges frem igjen, og Slangearmbaandet med Diamanterne hentes op af Skuffen bag den store Chatolklaf. Der saa ogsaa de muslingformede saltkar, og den smukke gamle Sufferbøsse.

Det var fjerde Gang Enken havde været hos ham, og det blev neppe den sidste. Naar hun kommer igjen vil jeg huske dette med Sedlen, (Forts. Side 5.)

Luther'ske Bogmission, Bergen Norge
 Gode Bøger til Ildbeijing rundt om i Njemmeret, blandt Ungdom, paa Farmene, paa Møder og til Gamle og Syge, vil vi gjerne saa Lov til at henlede Opmerksomheden paa Luther'ske Bogmissions mange admærkede Bøger af fremragende Forfattere. Bøgerne er godkendte af Bergens Biskep og sendes med et ubetydeligt Bidrag ved Gævdendelse til Luther'ske Bogmission, Bergen, Norge.

Pacific Herald

Kristelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association.
Redaktør: Pastor O. J. Ordal.
Phone Main 4270.
912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
Bladet koster

For Aaret ..... \$ .75
For Aaret til Canada eller Norge 1.00
Betaling for Bladet sendes til "Pacific Herald," Parkland, Wash.
Nyheder maa sendes saa tidlig i Ugen, at de rækker hertil senest Tirsdag.

Adresseforandring.—Naar en Abonnent forandrer Adresse, maa denne straks opgive baade den nye og den gamle Adresse for at Bladet kan bli stanset til den gamle og i Stedet sendt til den nye Adresse uden Ophold.
Entered as second class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

MERK.

Naar de indsender Betaling saa se efter paa Adresselappen om der bliver kvitteret. Det tager omtrent to Uger før Kvitteringen kommer. Hvis der indulger sig Fell, som ogsaa kan hände, saa skriv straks. Hvis de venter med at gjøre dette, falder det svært vanskeligt at faa det rettet. Hjælp os ogsaa med dette.

R. K. Gaard, Parkland, Wash., er nu Kasserer for Barnehjemmet i Parkland.

Alle Penge til Hjemmet sendes til ham.

Alle Penge, som sendes til Herald, sendes til Pacific Herald, Parkland, Wash.

Send ikke Penge til Redaktøren ja det volder Bryderi.

Søndagskolen.

Vi trykker denne Uge et noget længere Stykke om Søndagskolen. Det har ikke til Hensigt at jætte denne som Løppunktet af kristelig Undervisning. Nei, men heller at fremhæve at Søndagskolen, som bliver saa ofte blandt os Lutheranere laftet ja foragtet, er dog tiltrods for dens mange Mangler, i Guds Haand en stor Betsignelse. Tal vel om Søndagskolen. Gjør Brug af den indtil du har noget bedre at sætte i Stedet for den. Saalænge vi maa benytte den, lad os gjøre den saa god som mulig. Red.

Johannes H. Kopperdahl sig.

Under Dato den 23de Juli skriver „Herald“s gamle Ven fra Portland, North Dakota, at han er syg, og efter hans Stjens. Stunden er snart forhaanden, at han skal faa flutte herfra. Han sender Hilsen til „Herald“, og nævner Navn Pastorerne Hartstad, Moberg og O. J. Ordal med sine Familier. Denne Hilsen

bringer vi herved fra Kopperdahl.

Det er vor Ven til Gud, at han i Naade vil være med vor hjære Ven de Dage, som forundes ham. Naar Dødsstunden kommer, han maa saa fare i Fred!

„Ja, farvel til vi træffes i Sæligheden, som Jesus har forberedt os“, er hans Hilsen.

Jungen kan tjene to Herrer.

Der er i Verden to Herrer, under hvem Verden hæmper. Den ene elsker den anden af disse tjener ogsaa du. Man kan ikke tjene begge. Det er saa umulig, som at gjøre Dag til Nat og Nat til Dag.

Disse to Herrer er Lufets Herre, Kristus, og Mærkets Herre, Satan. Spilken af disse to tjener du? Det er ikke mulig at være baade Kristen og ikke Kristen paa samme Tid. Det er heller ikke mulig at være Kristen, dersom man tjener Synden.

Nei, Jesus siger:

Man er enten Kristen, hvis ikke er man et Syndens Menneffe.

Djævelen og Kristus er hinanden modfætte. Den ene er Løgn, den anden Sandhed; den ene er Uds, den anden Mærke; den ene gjør ren, hellig, hjærlig; den anden gjør uren, fuld af Smud, Had og Mord.

Deres Riger er modfætte. Djævelens er Ondskabens, Hadets og Mærkets Rige.

Christus Rige er Sæligheds og Lufets Rige.

Djævelens Rige gjør elendig, Jesu Rige gjør en rig og lykkelig.

Der er uof af saadanne, som mener, at de kan godt være Kristne selv om de ikke udfiller sig fra Verden.

De vil gjerne være gode, høre Gud til, være Kristne, men samtidig vil de ogsaa have fuld Del i Verden og dens Goder og Glæder. De bruger Guds Ord, men de hændige Fornæstelse vil de ogsaa nyde. De vil gerne være Kristne, men de vil ikke opgive Synden.

Til alle raader vi Jesus og siger:

„I kunne ikke tjene Gud og Mammon.“

I kan ikke paa en og samme Tid være disse to hengivne.

I kan ikke paa samme Tid elske Gud og elske Mammon.

Gud vil have hele Hjertet udelt, men det kan det ikke være, hvis man dyrker Mammon, eller Rigdom.

Man kan ikke tjene Gud og Mammon.

1. Fordi de er to hinanden modfætte Riger.

2. Fordi om man prøver det, saa vil Hjertet alligevel henge ved Mammon.

3. Det er usadvædigt at tjene Mammon thi hvad hjælper det? Bliker ikke Gud Had og Drifke

og alt hvad vi trænger for dete Liv?

1. Naar ikke endog de Rige sit Ophold fra den Gud, som de fanke ikke engang vil tjene? Naar den Rige, naar alt kommer til alt, mere end den Fatige?

5. Det er Synd at tjene Mammon. Det drager Hjertet længere bort fra Gud, saa det dyrker Skabningen istedetfor Skaberen.

6. Gud vil give os, hvad vi trænger, uden at vi behøver at befymre os derfor. At ængste sig, at befymre sig er imod al sund Fornuft. Mærkets Græs og Blomster, Himmelens Fugle endog lærer os, at vi ikke behøver at befymre os for disse Ting.

7. Kun ved at stole fuldt og helt paa Guds Forsyn og Opholdelse vil Hjertet kunne befries for Befymringer og Næringsjorger.

8. Kun ved i Tro at modtage fra Gud og være tilfreds med hvad Gud tilskikker, kan Hjertet renjes og blive fuldt af Tak og Pris.

9. Den gudhengivne Sjæl, der stoler paa Guds Opholdelse og i Tro arbejder i sit Stald, vil lig Fuglene æde og svinge sig paa Takkens Binger og prise Gud.

10. Den Sjæl vil lig Mærkets Bliser være deilig i Guds Pine, mere end den herligste Konge.

11. Den gudhengivne Sjæl vil i Sandhed være beredt til at indgaa til Svilen i Kristus vor Herre.

Et saadant Sind kan man saa ved at tro den Gud, som ogsaa idag taler til os i sit Ord. Herrens Løfter er sande. Derfor bør med al Syt og Sorg; lad Hjertet fyldes med Tro paa Guds Opholdelse og Naade, Amen.

Fra Vort Virkefelt.

Tacoma, Wash.

For Frelzers Lutherske Kirke, Syd 3 og 17de Gade, O. J. Ordal, Prest. Gæmest paa Norst Kl. 11. Aften-jang paa Engelsk Kl. 8.

Mrs. O. J. Ekre, 1111 Sixth Avenue, har modtaget Budskab om sin Moders Død. Mrs. Gurine Waldal, Malesund, Norge hensov den 1de Juli. Hun var 72 Aar gammel. Hun blev jordfæstet den 12te Juli. Nere af Brødrene bor hjemme i Norge. Mrs. Ekre er den eneste af dem, som er udvandret. Det er dog stor Trøst i Sorgen, at Moderen søde i Troen paa sin Frelser.

Self Filler Fountain Pen Halv Pris B. Paulson

Norsk Urmaker og Juveler.. Hj. af 11te & K St.

Tacoma, Wash.

Søndagskole Kloften 10 Søndags Skole. Engelsk Prædiken Kloften 11,30.

Syd Tacoma.

Gudstjeneste i den Lutherske Kirke Warner og 62de St., Søndag Aften Kloften 7,30. Prædiken baade paa engelsk og Norsk.

West Tacoma.

I Immanuel's Kirke, No. 14. og Stevens St., er der ingen Gudstjeneste Søndag. Men der bliver Guds-tjeneste Søndag Aften den 20de August. O. Sogoes.

Pyhallup, Wash.

Ed. B. Jacobson flyttet hid for nogle Aar siden fra Remville Co., Minn., Pastor Rogulies Stald. Han døde i sit Hjem den 16de Mai sidst, og blev under stor Deltagelse begravet her i Byen den 10. Professor J. Kavler forettede, da Pastor N. P. Kavler var paa Reise østover. Døden kom nok saa hurtigt, om end ikke uventet, da Mr. Jacobson i længere Tid havde været syg. Saa haaber vi, at den „ubudne Gæst“ ikke fandt ham uberebet. Hans trofaste Hustru luffede hans Pine under Bønner og Paakaldelse i den Herre Jesu Navn, og i god Samling til det sidste paagaldte han selv flittig dette Frelsens Navn. Den Afdøde blev henved 70 Aar gammel, og efterlader sig — foruden Hustru — en talrig Barneflokk og en Skare af Børnebørn, alle østenfor, uundtagen

SCANDINAVIAN AMERICAN BANK

of Tacoma

ASSETS OVER

TO MILLIONER DOLLARS

11th & Pacific

4 Percents aarlig Rente

Ugger vi til Spareindskud to Gange om Aaret

Begynd nu med \$1.00 eller mere. J. E. Gillberg, Pres.; W. H. Pringle, V-Pres.; G. Lindberg, V-Pres.; E. C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't Cashier; J. F. Visell, Ernest Lister, Geo. G. Williamson, Directors.

Hvad amatør-fotografer trænger

FAAES HOS

E. W. STEWART & CO
939 Comm. St. Tacoma

Phone Main 2233

PETERSON
PHOTOGRAPHER

Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue

den yngste af Sønerne, Edwin Sigward, som bor her, og hvis to Smaa allerede var meget glade i den fjære Vedstefader.

„Kald paa mig paa Rodens Dag! Saa vil jeg udvise dig, og du skal prise mig.“ Ps. 50, 15.

„Og naar du stræver her som bedst Saa kommer en ubuden Gæst, Den som vi Døden kalder; Den sikre vaagner da med Graad, Den Vise ved sig ingen Maad, Den stærkeste maa falde — O Menneſte, o Menneſte, Dan hente dig og alle.“

R. P. K.

Parkland, Wash.

Pastor L. L. Mønsvang og Mr. Knutson fra Bellingham besøgte Akademiet forrige Uge. Pastor Mønsvang har været Prest i Saffat-chewan, Kanada.

Pastor Harstad og Hustru, Theodora Harstad og Familie, L. C. Sotra samt N. J. Hall og Hustru bringer et Par Uger ved Soap Lake, hvor de trives udmerket.

Pacific Lutheran Academy begynder den 25. September sit 22de Skoleaar, som tegner til at blive et af de bedste i Skolens Historie. Udfigterne til en god Søgning er nok saa høje. Mange Elever har allerede meldt sig. Syn af vore Lærere har tilbragt Ferien ved Sommer-fester, hvor de har vundet Anerkendelse for døgtigt og grundigt Arbej-

Johnson & Son

Parkland, Wash.

Groceries = Hay
Grain, Flour &
Feed

Fri Levering.
Vi tilfredsstiller vore Kunder
Forsøg os.

Tel. Madison 107-J 4.

bejde. Dette vil naturligvis komme Eleverne tilgode. De af Akademiets Graduerter, som har frekventeret University of Washington i de sidste Aar har ogsaa gjort udmerket Arbejde og staa i første Række.

Mr. Sivert Wieg fra Oto, Washington, tog sig en Snartur til Parkland forrige Uge.

Professorerne Kavier, Stuen og Drøning der alle frekventerede Sommerkurset ved Universitetet, tilbringer Aften af Ferien ved Ellisport, en liden Friluftsejer paa Washou Island.

Professor Gordon og Familie lever for Tiden i Lette paa Bredden af Lake Washington. De ventes hjem i en nær Fremtid.

Professor Hong og Familie, der har tilbragt flere Uger i Seattle, er nu ligesom kommen tilbage. Professor Hong er nu ivrig beskæftiget med at sæt alting i Stand til Skolens Åbning den 25de September.

Akademiets Engineer, Tom Olson, er nu ligesom hjemkommen fra en Tur til Ephrata, hvor han har høstet sig Land. Han agter at flytte derud en Gang ud paa Vinteren.

Miss Joga Hong besøger Venner i Nærheden af Sit, Wash.

Guldsmeden.

(Forts. Side 3.)

længte Guldsmeden, og saa havde Samvittighedsen faaet Plaster paa. Men det hjalp dog ikke alligevel; Paa Bunden af Sjælen var der noget Et Lieblik efter lod der lette Trin i Gangaen, og Ellen traadte ind.

„Goddag, Vedstefar!“

Sun lagde stille sin Bogpasse paa Hjørnebordet.

„Velkommen hjem da, du Smaa,“ han trak hende ivogende i den lange alinende Haarflette. „Na min Pige, hvad sagde Presten?“

„Na, han sagde saa meget.“ Ellen kom nærmere, som om hun gjerne vilde udtale sig. Nu saa Guldsmeden løst, at hun var forgrædt. Nej, hvor hun dog ligtede hans afbøde Døstret; det var de samme gode, vel-fignede Fine.

„Lad mig høre da, Barn.“

Han talte om Presterens Nær-sighed, hvordan han kendte os og længtes efter os. Han ved, hvor vi bor, og ser lige ind i Husene, ja lige ind i Hjertene, og han elsker os alle, men nogle elsker han med Glæde, andre med Sorg, for han kan jo ikke frelse os uden vor Vilje, uden vi slipper Synden. — Na, bare han kunde elske mig med Glæde, men det kan han ikke, jaadan jeg er.“

„Og vi andre da?“ — Han talte med underlig halvkvalt Røst.

„Du Vedstefar, er jo saa mageløs; af dig har Herren vist bare Glæde.“ Ellen kastede hjærlig og ærbødig hans Haand; der faldt Taarer paa den. Saa smittede hun stille ud; hun maatte ind i Sønkommeret, være alene med Gud.

Men den gamle Mand stod som naglet til Pletten. Han var tilmode som en, der vaagner og ser Afsgrundens Nærhed. Barnets usfortjente Gøttale havde ligesom kastet Lyg over hans Synd.

— Paa ham med Glæde! — Na, hun vidste det kun lidt. Hvad havde Herren seet herinde, endnu idag.

Det er en ret Gudsdyrkelse at besøge Enferne og de Faderløse i deres Trængsel, jaadan stod der jo et Sted, men han havde nok gjort det modsatte. Hvordan lod nu Ordene: „De som opvæde Enfers Hus og paa fremt bede længe, disse skalde saa des haardere Dom.“

Min Ret, havde hun sagt. Ja, paa hende saa Herren vist med Glæde. — „Troede De, at jeg var en Døv?“ — Spurgte hun lige ud, men hvad havde han været? — Var det, han havde gjort, stort bedre end at stjæle?

Han knugede Hænderne sammen i stærk Sjælesoprør. Hvor blev Mindet dog levende: Mæglerenken i Rabobben, den syge Adjunkt, og mange reiste sig anklagende mod ham. — Hvad skal jeg gøre? — Hvad skal

„Derfor jeg har gjort nogen Uret vil jeg give det firedobbelt igjen,“ Saadan havde en Mand i gamle Dage sagt, da Jesus gif ind i hans Hus. Kunde han sige det samme? — Vilde han sige det? — Wilde, ja derpaa kom det an, og han søgte det.

„Jeg vil, Herre, jeg vil —“

Nu stod han igjen foran Chatollet, og Sagerne toges paany frem, men Beregningen var en anden, thi nu stod han for Guds Naam. —

Kort efter slog det gamle Uhr to Slag, og samtidig viste Vodils rolige Ansigt sig i Døren.

„Maden er paa Bordet.“

„Tak, Vodil, men lad os vente lidt, jeg maa først ud, der er noget som maa gjøres straks.“

Vodil, der ikke forstod Ordene, men gjættede sig Meningen, vent sty til Side. Sligt var aldrig haardt før — og hvor underlig saa hendes gamle Herre ikke ud. Suppen kom igjen i Gryden.

„Hvad man ogsaa maa opleve!“ Vodil kittede ud af Gangvinduet.

„Hvor mon han dog gif hen?“

Det brændte lystigt i den firkan-tede Kaffeovn inde i Enfers Kvist-bærelse, og Kjedelen begyndte allerede at jurre. Lille Oluf saa paa So-

Tag hende til

Dewey's

Bedste Ice Cream og kolde
Sommerdrikke i Verden.
952 Pacific ave.

faen og saa med forventningsfulde Bliffe paa det dækkede Bord. Det var en deilig femaarig Gut med frøllet Haar og store Fine. Endnu var han lidt bleg og mat efter en langvarig gøstrik Feber, men Sygdommen var overstaaret og Appetitten meldte sig med Kraft. Moderen nikkede glad til ham og viste ham Egget og de store Svødebakkeller.

„Lillod — undskyld“ — Guld-med Vinge traadte langsomt ind. Nu var han her — nu gjaldt det — Det var som en Kamp for Livet. —

„Vil De høre mig, Frue?“

Hun saa formudet op, men sagde mildt:

„Gjerne, dog maa jeg først give min lille Gut Mad, han er sulten.“

Det var Diebtikke hun brugte til at berede Barnets Maaltid, var lang-gør for Guldmeden.

„Nu er jeg til Tjeneste.“

„De talte før om Deres Ret, Frue, og nu ved jeg at der en som tager sig av Enfernes Ret. Denne ene er bleven mig for stærk. Der er Kæ-

de kredive Kroner tilkommer Dem for Sufferbæsen. Det var vor første Handel, ikke sandt? Saa kom Salt-farrene, her er ti Kroner for dem — kun Deres Ret. — Og saa Arm-baadet — det bliver en større Sum. Skal vi sige fjernt Kroner, flere Frue, for Diamanterne er af reneſte Vand.

Eders Grocer ved at 99 Coffee er bedst, til liden Pris. Han er oprigtig naar han anbefaer den.

en vaartonik.

Kun 25c pr pund.

CRESCENT MFG. CO.

— Se, nu kjende De mig. — Na, at jeg ikke smiter i Jorden."

"Skulde De smite i Jorden mig, Dr. Binge, nu, da der er Glæde i Himlen for Dem!

Sendes Nafn lygte. Sun førte hans Haand til sine Læber.

Glæde i Himmelen. Svillen underfuld Trøst; og før havde de selv samme Ord næsten forargt ham, men da følte han rigtignok ogsaa som en af de niagnitti, ikke som Syn-deren.

"Du er da rafft, Vedstefar?" spurgte Ellen, som stod i Døren og tog imod ham. "Vadil har gjort mig saa angst."

"Suldkommen rafft. Jeg har aldrig været raffere."

Da Guldsmed Binge stod foran Middagsbordet ved sin lille Sønne-datters Side, grebes han af en underlig Følelse — en Følelse af Luf og Glæde. Brødet kom fra Haderens Haand, han havde aldrig følt det saa før.

"Betjinet være dine Gaver, Serre", han maatte sige det.

Dagen efter begav Guldsmeden sig paa en Rundreise. Han kom Hjem med let Hjerte og let Ping, men fra den Tid lagdes Rente mere til Rente. ("Den Luth. Miss.")

kvittering.

Følgende er indkommet til Parkland Barnehjem:

Mrs. David Fitzelm, Parkland, 5 doz. cup cakes, 2 boxes candy.

Mrs. D. W. Lund, Tacoma, brugte Klæder og Sko.

Parkland Children's Home Society, Tacoma, 2 doz. cups, 2 doz. enameled plates.

Rev. Aaberg, Parkland, 2 crates Strawberries.

Mrs. Wiland, Parkland, en halv crate Strawberries.

Det Norske Emigranthjem.

45 Whitehall St., New York.

Naar man kommer fra Vesten, mødes man gjerne af en hel Del "runners," som udgiver sig for Dampskibsliniens Agenter. Men Dampskibsliniens Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, bør man helst telefonere til os fra Stationen og vente der til vort Ombud kommer. Tel 5351 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Belt Lin. til Husets Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania Depot 8th Ave. car til Døren.

Gaa til Dr. S. P. Johnson

Sanna Rajenhus, 1 crate Raspberries.

Mr. Lanning, Parkland, 2 crates Logan- og 2 crates Raspberries.

Dr. Rymning, halvanden crates Raspberries.

Good Workers Club, Tacoma, 32 Gulteffjorter.

Hjertelig Tak.

Sena Gundersen.

Fir, Wash.

Profesor Hong prædiker i Fir Kirke Søndag Formiddag den 20de August. Mødet har givet Stodets Prest nogle Ugers Ferie.

Wilton, Wash.

Gudstjeneste ved Prof. Hong Søndag Eftermiddag den 20de August.

Kvindeforeningens næste Møde holdes hos Mrs. Paul Paulson.

Ungdomsforeningen møder hos Miss Christine Samlingsten.

Mange forkorter sig selv Livet ved alle Slags Laster. Som Henrik Müller betegner som Ligbærere. Den første Ligbærer heder Druffenskab — hvo mangen en drifter sig ikke selv til døde. Den anden er Klugt — der er en Ald i Verden. Den tredje heder Brede — der forkorter Livets Kraft. Den fjerde er Vantro — den fjerde er en ligbærer. Den femte heder Vedtægning — den begraver Mennesket i levende Live. Den sjette Ligbærer heder Helt Selvfik — der forspjrer til alle Søn-der, og Synderne fører til Døden.

Daarlig Kristen.

Det er en daarlig Kristen, som

har bare saa meget "Religion", at han er uheldig. Han har for meget til at være lykkelig i Danjelag, og for lidt at være lykkelig i Striften.

Der er mange jaadanne "halvveis" Kristne. De halte paa begge Fødder. De er hverken Fugl eller Giff. "Følg mig", siger Jesus. Gjør man det, vil man ikke være jaadanne halvbjertebe Mennesker.

THE MUSICAL DEPARTMENT OF THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY.

The Pacific Lutheran Academy recognizes the great importance of music as a means of culture and refinement, and aims to furnish high-grade instruction at a very moderate price.

This department furnishes special courses in piano, singing, history of music and theory and harmony

The course in piano includes:

- 1. Primary Grade.
2. Intermediate Grade.
3. Advanced Grade.
4. Teacher's Certificate Class and ne Graduating Class.

This course is under the supervision of Miss Theodora Afsen, a graduate of the Chicago Conservatory of Music.

Miss Afsen has had eight years of experience as a teacher in schools and is especially qualified to teach advanced pupils.

The Band, Orchestra and Choruses will be conducted by T. M. Drotning.

Prof. Drotning has had a wide experience both in professional and amateur bands as well as choruses. It is safe to say that the school will produce exceptional musical organizations during the present year.

The plan is to render several programs and if possible complete the season by making a concert tour.

The class in singing will furnish material for the choruses.

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER.

Aaberg, O. H., Parkland, Wash Baalson, H. E., Silvana, Wash.

Bergesen, B. E., 1727 W. 56th St., Seattle. Phone: Ballard 1306.

Blakkan, L., Box 175, Rockford, Wash. attle, Wash.

Belgum, E. S., 823 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 4354.

Borge, Rev., Olaf,

Lawrence, Wash.

Borup, P., Cor. A & Pratt St., Eureka, California.

Brevig, T. L., Teller, Alaska.

Brevik, G. I., Genesee, Ida., Route 2, Box 30.

Christensen, M. A., Stanwood, Wash. Evjenth, Rev. R. U., 551 Duboce

Ave., San Francisco, Calif.

Eger, Past. Olaf, 1424 No. 45th St., Seattle, Wash.

Fosmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.

Foss, Rev. L. C., 779 Lake View Boulevard, Seattle, Wash.

Groensberg, Past. O., 37 Colbagwood St., San Francisco, Cal.

Hagoes, O., 4314 No. 19 St., Tacoma, Wash.

Phone Proctor 2133.

Harstad, B., Parkland Wash

Phone 7884-J-3.

Heimdahl, O. E., Fir, Wash.

Hellekson, O. C., 810 No 2nd St., No. Yakima, Wash.

Henriksen, Geo., 425 E. 10th St., Portland, Ore.

Hong, N. J., Prof., Parkland, Wash.

Johansen J., 204 J St., Fresno, Cal.

Lane, Geo. O., 1464 Iron St., Bellingham, Wash.

Mikkelsen, A., Prof., 706 N. Anderson St., Ellensburg, Wash. Oregon.

Norgaard, C. H., 2932 Lombard Ave., Everett, Wash.

Ordal, O. J., 912 So. 17th St., Tacoma, Wash. Tel. Main 4270.

Pedersen, Rev. N., 1207 Stevenson Preus, O. J. H., 2619 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.

Sandmel A., Lyman, Wash.

Rasmussen, L., Burlington, Wash.

Stensrud, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.

Stub, H. A., 1215 Thomas St., Seat-

Tjernagel, H. M., 2029 Bath St., tle, Wash.

Santa Barbara, Cal.

Thorpe, R. O., Marshfield, Ore.

Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.

Xavier, N. P., Parkland, Wash.

White, A. O., Silvertøn, Oregon.

Wenberg, Oscar, Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.

Andrew Leknes, Kasserer for Indremissionen i Pacific Distrikt Stanwood, Wash.

Leque, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem

1445 Moore St., Bellingham, Wn.

Gaard, K. K., Kasserer for Parkland Barnehjem, Parkland.

Gundersen, Miss Sina, Bestyrerinde for Parkland Barnehjem, Parkland, Wash.

Luthersk Bokmission, Bergen, Norge, uddeler gratis Andagtsbøger, kristelige Fortællinger og Sange ialt uddelt 1,500,000. Vær med og delta Arbejdet.

Pacific Lutheran Academy and Business College.

En ypperlig Skole for GUTTER og PIGER. Specielt Kursus for saadanne, som vil lære Engelsk. Udmerket Forretningskursus. Ypperligt Musikkursus.

"Fully accredited by the University of Washington."

En billig Skole. Umerkede Bygninger. Sund Beliggenhed. Dygtige Lærere.

PROF. N. J. HONG, Parkland, Wash.

YOUNG PEOPLE'S COLUMN.

A LAY WARNING TO THE MINISTRY.

(Note.—The following article is reprinted from the Literary Digest of May 20, 1916. This is what layman feels himself obliged to tell his pastors of the Reformed Church. Such is the condition of most of these Churches, according to the statement of their own members. For this man is not the only one who makes these accusations. "Billy" Sunday has told thousands of them very much the same thing, and no one has dared to contradict him on this point.—Our pastors are sometimes blamed for warning our people against the Reformed sects; it is said that we are perhaps too severe in our condemnation of their teaching and practice; but have we ever painted so dark a picture of the sects as is here presented to us by one of their own number? — Compare with this, under "Editorial," what the Pittsburgh Sun, the editor of which, as far as we know, is not a Lutheran, said of the Lutheran Church.—The Editorial Committee.)

The Church is a failure as a "human" institution, but as a "divine" one it is "all-powerful." Let us put a stop, then, to the "secularization" that is "sapping its best lifeblood," urges a

layman in The Reformed Church Review (Lancaster, Pa., April), who at the same time deplores the fact that this cry of warning should come from a layman. What is worse, he knows that "not one clergyman in ten" will agree with his view; yet he believes that he is giving expression to "a very deep-seated fear that is in the breasts of many laymen who love the Church and have its best interests at heart." Stated concisely, the burden of the writer's protest is that, while the modern Church is trying to "Christianize the social and civil life" of the world, the world is "rapidly secularizing" the Church. Some persons call it "socializing" the Church, others argue that the process merely involves the application of old-time principles to new conditions. The truth of the matter, as this writer sees it, is that under the "euphonious expression of 'Social Service' a propaganda is on foot to commit the Church to many old and new methods of reform from without, and thus divert the Church from the exercise of its normal function, which is to regenerate the heart of man from within." For example:—

"The sacred edifice heretofore dedicated to the worship of Almighty God has now, with its parish-house, its club, and other

auxiliaries, become the center of secular functions. We now go to church to hear sermons on the minimum wage, adequate housing of the poor, the regulation of moving pictures and the dance halls, how to vote, and the latest vice investigation report. From this center agents and detectives of Law-and-Order societies make report of nightly investigations; and it is said even ministers of the Gospel keep silent watch during the hours of the night, and assist in rounding up inmates from disreputable houses. They appear as prosecutors and witnesses before grand and petit juries in the Quarter Sessions Court. Dancing-classes are organized, and all sorts of amusements offered to entice the youth within its sacred precincts. A child returning home from Sunday-school recently was asked by its mother the subject of the lesson. It was how to keep the streets clean. Another Sunday, kindness to dumb animals furnished the subject of the lesson, and this was in a graded Sunday school up to date. A good woman who had suffered greatly with a recent sorrow brought herself to church longing for some comforting word. She heard a sermon on the Charity Organization Society and the Visiting Nurse."

Nevertheless, the writer disclaims any intention of opposing rational amusements, philanthropic movements, and real social service, or of defending violations of the law. But he does hold that while social activities may be wholesome and good, they are not religion, for—

"As we view it, the Church, by thus allying itself with secular movements, is endeavoring to cure the evils of the social life by a species of legalism, striving to purify the sinful nature of man by attacking the outside, forgetting that crimes and violations of law are the external marks only of an inward demoralization and rottenness of the heart. The root of the evil in the world is in the human heart, and to redeem the world the inner spiritual nature must be first purified. The crime committed is the fruit of sin in the heart. You may punish the criminal for violating the law, but that does not cure the sinful heart. The Christian minister has to do with sin, not with crime. When, therefore, he allies himself with the officers of

Parkland Merchantile Company

W. J. FREEBORN, Prop.
GENERAL MERCHANDISE
Tel.: Mad. 106 J 3

ALLE VET

at vi sælger Klæder, Hætte, Undertøi; men har Du set eller kjøbt et Par Sko hos os?

L. Benjamin, Inc.
740 Pacific Ave.

the law in arresting criminals, he is departing from his proper function, and weakening his power and ability to cure the sin in the heart."

Leave philanthropic and humanitarian movements to statesmen and economists, the writer says, in addressing ministers directly. The incumbent who "knows his congregation in the inner life of its members, and keeps constantly in touch with their spiritual needs," has no time for other activities, and when he succeeds in upholding moral and religious life in the hearts of his people, he will be "wielding an influence for good in the community that will bring the results he now deems so desirable and necessary."

Meanwhile we are reminded that one of the amazing features in the development of the modern church has been the effort to take from it everything divine. Indeed, —

"Ministers of the Gospel are willing to preach on every subject under the sun except the Gospel; and when they begrudgingly hand it down, they almost tell us it is not divine, but a man-made thing. They have relegated to the brushheap most of the sacred beliefs, such as the miracles, original sin, the vicarious atonement of Jesus Christ,

Til Bloksberg kan Fluerne gaa naar

Modern Manufacturing Co.
1211 So. 11th St.

fabrikerer

VINDU- og DØRSKREENS

Bibler og kristelige Bøger haves paa Lager til billige Priser. Postordre fyldes prompt.

J. F. VISELL CO.

Pacific Lutheran Academy

EN KRISTELIG SKOLE FOR UNGE MÆND OG KVINDER.

Forbereder til optagelse ved hvilket som helst college. Inspiceret og fuldt anerkjendt av University of Washington. ☞

HVAD MAN KAN LÆRE: Alle høiskole, normal-skole og forretningsfag, musik, husholdningslære, byggekunst. Ekstrakurser i engelsk for nybegyndere.

Skolen har gymnastik sal, musikkorps, orkester og sangkor.

Anden termin begynder 22de november. Ingen intrædelsesexamen kræves. Kom naarsomhelst.

Skolepenge, kost, logis og vask for 18 uker, \$95; 9 uker, \$50. Billigere end at leve paa hotel.

Vor katalog giver underretning. Faas frit.

Adresse:

N. J. HONG, Principal,

Parkland, Wash.

Den Norske Amerika Linje

Nye, moderne og hurtigste Skibe paa Skandinavian. Jernbanetog fra Bergen uden extra Kostende.

FRA NEW YORK:

Billetter udstedes fra Norge til alle Steder i Amerika.

"Kristianiafjord" 26. August
"Bergensfjord" 16. September
"Kristianiafjord" 7. Oktober

Skal Da sende efter nogen i Gamlelandet, kjøb Billet her. De sparer Pengene derved og blir underrettede om Passagerernes Ankomst. Kjøb Tur- & Returbillet og spar fra 8 til 10 Procent.

REIDAR GJØLME

General Pacific Coast Agent

115 Cherry Street SEATTLE

the efficacy of Baptism and the Holy Communion, and many of them even deny the validity of their own divine office as ministers of God. They prefer to hold their office from the people, not of God. All comes from man, nothing from God. Perhaps this is the reason so many ministers look down on empty pews, and their members do not come to hear the sermons prepared with so much labor."—(Luth. Witness.)

"THERE ARE SO MANY HYPOCRITES IN THE CHURCH."

In the parable of the Great Supper we are told that when the servant had bidden the guests: "Come, for all things are now ready," they with one consent began to make excuse.

The first could not come because he had bought five yoke of

Dyilag fra Luther Publ. Høuse.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klasses Linier

J. F. Visell Co.

1114 Pacific Ave. Tacoma, Wash.

Berglund Bros. Kaffehus

Bedste Sort Kaffee i Byen med 17de de, Sukker og Kager for

bare 5 Cents

1305 Commerce St. Tacoma

oxen; another was delayed because he had bought a piece of ground; a third had taken a wife, and that offered a good subterfuge.

In like manner the servants of God, when admonishing persons diligently and regularly to attend divine services, today as then hear all sorts of excuses. So many of these excuses offered to ministers are so foolish that it seems ridiculous to put them down in print.

A remark that ministers and other Christians meet with often, and one that deserves attention for the evil it is liable to work, and on account of the weight it carries with some people, is, in substance, this: "There are so many hypocrites in the Church."

Now, exactly how many hypocrites are in the church cannot be decided, but it may as well be admitted that within the visible Church and among the members of the congregation there are hypocrites, that is, such as act the part of Christians, but in fact are not. The apostle describes them as having a form of godliness, but denying the power thereof. Our Savior clearly teaches this in the parable of the net, in which there were good and bad fish, and also in that of the wheat-field, where tares were found among the wheat. Here Christ clearly teaches that within the visible Church, besides the true Christians, there are also hypocrites.

True as this is, we should nevertheless be careful not to be hasty in passing judgment upon others.

We behold our fellow-man with his frailties and sinful weaknesses, which at times are quite offensive and not in harmony with a Christian life and conduct, and we are very apt to denounce him as not being a Christian.

We see persons that are haughty, given to speaking evil of their neighbor, hateful, quarrelsome, envious, causing strife, avaricious, and quickly we are at hand with the judgment: "He is not a Christian; he is insincere in his profession; he is a hypocrite."

But listen! "Judge not, or ye shall be judged."

Are you aware of the fact that the human heart is not only a fountain of all manner of evil, but also a prolific source of inconsistencies? The human mind is often so faulty, so illogical in its reasoning, especially when personal

advantage or disadvantage enters into the question, that the discernment becomes faulty, the judgment biased. Let us therefore be careful not to judge hastily.

If we always recognized the peculiar bends and kinks in our fellow-Christian's mental make-up, if we knew more about his past experiences, youthful environment, etc., we often would be less severe in our condemnation of him.

If, furthermore, we would be aware of the fact that our own actions often seem very peculiar to others, and appear not at all in accord with what a Christian's life should be, we surely would be slower in condemning others as hypocrites.

But does the fact that there are hypocrites within the Christian Church give anybody an excuse for neglecting his duty of hearing and learning the Word of God? Surely not. Has not the Lord enjoined upon each and every person to hear and learn His Word? Irrespective of another's hypocrisy or insincerity, the Lord has enjoined each person to sanctify the holy-day, to let the Word of Christ dwell in him richly in all wisdom. Likewise, irrespective of another's sincerity or insincerity, each Christian has the duty to contribute toward the maintenance and propagation of the Church according to ability.

Surely, nobody will be excused from these duties on the ground of supposed or real hypocrisy in others.

That there are hypocrites within the Church can, therefore, not be accepted as a proper excuse for neglecting divine services and the hearing of God's Word.

Let us keep in mind: "He that is of God heareth God's words."

M. Brueggemann.

BOASTING AND DOING.

Have you not heard how some boys boast about what they intend to do? They are always going to do wonders.

"You just wait," say they, "and we will show you, some day, what we can do."

"Now is your chance, we would say to you. You are old enough now, and you will never have a better time. Better begin now: we are anxious to see your first effort. Let us at once see you animated by the practical purpose, not by the dream of doing, and then we will compute your future

Snart skal vi ha
PIC-NIC
og uden den ægte

Olympic Ice Cream

bliver den ikke mindeværdig.

Udelukkende bedste Ingredienser gjør at Olympic Ice Cream er bedst.

for you.

"Make an effort. Even if you shall fail the first time, a hundred times, still continue to try. The result is inevitable. It is only those who falter that come to grief."

GOOD HUMOR.

"It is difficult to define good temper, may we not call it being always reasonable?—(A. Be'n.)

Good humor may be defined a habit of being pleased. A constant and perennial softness of manner, easiness of approach, and serenity of disposition, like that which every man perceives in himself when the first transports of new felicity have subsided, and his thoughts are only kept in motion by a slow succession of soft impulses.—(Dr. Johnson.)

JNO. W. ARCTANDER

& C. JACOBSEN

NORSKE ADVOKATER

501-5 Lyon Bldg. Seattle

Oscar P. Storlie & Co

Norsk Begravelses Bureau

Telefon: Main 1122

C. O. Lynn Co.

Skandinaviske Begravelsesbureau

910-912 Syd Tacoma Ave.

Main 7745 Tacoma, Wash.